EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Post 9-N

Després de l'èxit assolit, de manera transversal, en l'assaig general per a la consulta definitiva i vinculant sobre el futur polític de Catalunya que ja s'albira a l'horitzó, toca ara començar a definir l'estratègia comunicativa envers aquells col·lectius més dubitatius o desinformats. Perquè, ja sigui amb la fórmula clàssica de referèndum o d'eleccions dites plebiscitàries, l'atzucac en el qual estem instal·lats només es podrà desllorigar mitjançant una nova votació.

Dit això, les dades de participació de Manresa i el Bages són força importants: 27.199 i 71.735 vots, respectivament. I, pel que fa a la nostra ciutat, m'he entretingut a veure quins eren els percentatges dels "sí-si", "sí-no" i els "no" (les altres propostes les obvio perquè no són ni carn ni peix, tot i que demostren voluntat democràtica i es podrien reconduir en una consulta realment vinculant). Per les seus electorals radicades als instituts surt el següent resultat:

Font i Quer: Sí-Sí 90,28% Sí-No 5,13 %. No 2,00%
Peguera: Sí-Sí 88,51% Sí-No 5,75%. No 2,57%
Lacetània: Sí-Sí 87,78% Sí-No 6,38% No 2,27%
Cal Gravat: Sí-Sí 80,59% Sí-No 9,04% No 6,73%
Guillem Catà: Sí-Sí 83,98% Sí-No 8,18% No 3,73%

Establir-ne ara una anàlisi sociològica en funció dels barris seria arriscat, ja que el repartiment es va haver de fer, com que no era una consulta legal i acordada amb l'Estat, de manera agrupada i fins a un cert punt, curiosa, ja que es va fer anar la gent d'una punta a l'altra de la ciutat en molts casos. Ara no puc reproduir ara i aquí el mapa de la ciutat amb les zones adjudicades a cada col·legi, però si el podeu recuperar veureu que una persona amb nas fi hi pot treure algunes conclusions, que jo deixo ara mateix en suspens. I cal agrair als partidaris del "No" el fet que no seguissin les consignes dels partits defensors de l'statu quo de no participar-hi.

Ara bé, cal incidir sobretot en la gent que va votar "Sí-no" , com també en els que ho van fer en blanc, totalment o parcial: 6,11 i 1,27%, respectivament. I, és clar, en els que no van anar-hi, però possiblement hi aniran quan vegin que la cosa va de debò.

És per això que caldria activar diligentment un campanya informativa (l'ANC ja l'ha començat, però ara s'hi haurien d'afegir els partits) amb uns conceptes molt clars sobre els avantatges de la independència pel que fa als temes fonamentals i que són els que faran moure la balança: pensions, subsidis, infraestructures, política econòmica, model de país, cultura, actius i passius. Ja sé que hi ha una àmplia bibliografia i que el Consell de la Transició Nacional ha publicat uns informes tècnics impecables. Però, lamentablement, som un país poc llegit i abocat amb excés cap als mitjans audiovisuals, molts d'ells que provenen de ponent enllà. I, com no pot ser pas d'una altra manera, cada ciutadà té el poder del seu vot, estigui més o menys informat. Per tant, si volem reeixir cal ser clars, transparents i insistents. No es tracta només d'ideologia. S'ha de deixar ben clar que ningú ha de canviar la seva identitat, sinó fer un país on sigui possible viure millor i amb llibertat. I si malgrat tot, ens hem de quedar dins l'Estat espanyol perquè les urnes donen aquest veredicte, almenys que sigui amb ple coneixement de causa.